

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 00 0 7 6 - 2 / 2021
2021. MÁRC 09.	
Kezelőiroda:	
db:	3

DR. FENYVESI ÁDÁM ÜGYVÉD

Ügyszám: IV/76-1/2021

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] (született: [REDACTED]) panaszos – csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján, a T. Alkotmánybíróság által részemre 2021. február 2. napján kézbesített felhívásra tekintettel, határidőben, az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő.

Előzmények

2021. január 4. napján alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.637.708/2019/15. ügyiratszámú ítéletének, valamint a Kúria Pfv.II.20.666/2020/11. számú ítéletének alaptörvény-ellenességére tekintettel. A T. Alkotmánybíróság 2021. január 26. napján kelt és részemre 2021. február 2. napján kézbesített felhívásában hiánypótlásra hívott fel, kézbesítéstől számított 30 napos határidő tűzésével. A T. Alkotmánybíróság felhívását 2021. február 2. napján kaptam kézhez.

I. Kérelem

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.637.708/2019/15. ügyiratszámú ítéletének és a Kúria Pfv.II.20.666/2020/11. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) 26. cikkében rögzített és XXVIII. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való alapjog, a VI. cikkében deklarált magán- és családi élet tiszteletben tartásához való alapjog, azzal összefüggésben a XVI. cikkben a gyermekek kiemelt védelméhez és a szülők gyermekük nevelésének és jogainak biztosításához való alapjog, továbbá a XV. cikkben deklarált egyenlő bánásmódhoz és hátrányos megkülönböztetés tilalmához fűződő alapjog megsértése miatt és az Abtv. 43. §-ban foglaltak szerint semmisítse meg a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.637.708/2019/15. ügyiratszámú ítéletét és a Kúria Pfv.II.20.666/2020/11. számú ítéletét.

II.

a) Panaszom alátámasztása érdekében az alábbi tényeket adom elő.

2015. decemberben párterápia során szóban tájékoztattam a [REDACTED] Pedagógiai Szakszolgálat két, velünk foglalkozó pszichológusát, hogy felperes anya bántalmazza a gyermekeinket, őket ellenem neveli. A Szakszolgálatnak 2016. februárban írásban is jeleztem a családon belüli erőszakot. 2016. márciusban felperes kényszerítése hatására ideiglenes lakóhelyre költöztem, nem a visszatérés szándéka nélkül. 2016. áprilisban felperes bontópert indított. 2016. októberben a lakásból önhatalmúlag kilakoltatott. 2016. decemberben Birtokvédelmi határozat felszólította felperest, hogy engem a lakásba engedjen vissza, ezt felperes 2016. december 23-án vette kézhez. 2016. december 29-én felperes feljelentést tett „ismeretlen tettes ellen”, azonban a feljelentés tartalmából egyértelműen megállapítható, hogy ellenem, kislányunkkal szembeni szexuális abúzus gyanúja miatt, egyúttal kérte a birtokvédelmi határozat végrehajtásának felfüggesztését, amellyel elérte, hogy kizárásomat fenntartsa. Mivel feljelentése ellenére továbbra is biztosította számomra a gyermekekkel való találkozást, ezért a [REDACTED] Gyámhatóság 2017. január 4-én a gyermekeket ideiglenesen elhelyezte, a családból kiemelve. Ezalatt a Gyámhatóság által kirendelt igazságügyi szakértő vizsgálatot végzett és megállapította, hogy nincs szexuális abúzus, ellenben felperes veszélyezteti a gyermekek személyiségfejlődését. Gyermekeim ekkor 8 és 10 évesek voltak. A Gyámhatóság ennek ellenére a gyermekeket visszahelyezte felperes anyához, aki továbbra is kizárt a lakásból. 2017. áprilisban az I. fokú bíróság ideiglenes intézkedéssel megerősítette, hogy a gyermekek felperes anyánál maradnak, aki még ekkor is kizárt a lakásból, állandó lakóhelyemről, tehát lényegében az én állandó lakóhelyemet jelölte meg a bíróság a gyermekek tartózkodási helyeként. 2018. decemberben az I. fokú bíróság kirendelte a SOTE igazságügyi szakértőjét, aki egyebek mellett megállapította, hogy felperes anya bántalmazta a gyermekeket, őket közvetlen ellenem befolyásolta, ellennevelte, nevelési módszere agresszív, vélhetően gyermekkori feldolgozatlan problémák miatt hosszas pszichoterápia nyújthat segítséget számára. Szakértői besorolása: nevelésre nem alkalmas. Rólam megállapította, hogy nevelésre átlagos szinten alkalmas vagyok, kellő empátiával vagyok gyermekeim irányában, a gyermekek fejlődését én tudom jobban biztosítani. A gyermekek választásuk szerint felperesi környezetben kívánnak maradni, de véleményükben szerepet játszik felperes direkt befolyásolása, ellennevelése. Az I. fokú bíróság 2019. szeptemberben engem jogosított fel a szülői felügyeleti jog gyakorlására. Felperes fellebbezése folytán a II. fokú bíróság ismételt meghallgatta a bizonyítottan közvetlen befolyásolt gyermekeimet, akik még ekkor is felperes nevelési környezetében éltek, őket ítélőképességük birtokában lévőknek ítélte, és felperest jogosította fel a szülői felügyeleti jog gyakorlására. Jogorvoslati kérelmem folytán a Kúria helyben hagyta a II. fokú ítéletet.

b) A jogorvoslatok kimerítése tekintetében az alábbiakat adom elő.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.P.101.709/2016/133. ügyiratszámú ítéletével engem jogosított fel a szülői felügyeleti jogok gyakorlására, ezzel egyidejűleg a felperesi anyát kapcsolattartásra jogosította fel. A felperes az ítélettel szemben fellebbezéssel élt. A Fővárosi

Törvényszék 54.Pf.637.708/2019/15. ügyiratszámú, 2020. február 26. napján kelt és részemre 2020. március 23. napján kézbesített ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a felperesi anyát jogosította fel a szülői felügyeleti jog gyakorlására. A másodfokú bíróság ítéletével szemben felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztettem elő, amely rendkívüli jogorvoslati eljárásban a Kúria Pfv.II.20.666/2020/11. ügyiratszámú döntésével a másodfokú ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria határozatát 2020. november 2-án vettem kézhez. Tehát nincs folyamatban jelen alkotmánybírósági panasz kivételével más eljárás, valamennyi rendelkezésemre álló jogorvoslatot kimerítettem.

c) A határidők tekintetében az alábbiakat adom elő.

A Kúria határozatát 2020. november 2-án vettem kézhez. Ehhez képest az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitvaálló 60 napos határnap 2021. január 1. újév napja lett volna. Mivel január 2-a szombat, január 3-a vasárnap volt, ezért a benyújtás határnapja az ezt követő munkanap, 2021.január 4-e volt. A T. Alkotmánybíróság felhívását 2021. február 2. napján vettem kézhez, így a 30 napos határidő 2021. március 4. napján telne le, ennek megfelelően jelen kiegészítésemet határidőn belül terjeszttem elő.

d) Érintettségem tekintetében előadom, hogy a sérelmezett döntésekkel érintett perben alperes voltam, az eljárással érintett gyermekek édesapja vagyok. A per legfőbb kérdése a szülői felügyeleti jog rendezése, melyben való érintettségem szülőként egyértelműen fennáll, hiszen a jogerős II. fokú ítélet alapján szülői felügyeleti jogomat elvesztettem, ezért gyermekeimet sem nevelhetem velük együtt élő szülőjükként.

e) A befogadhatóság körében az alábbiakat adom elő.

A Kúria, valamint a másodfokú bíróság eljárása és annak eredményeként született döntések sértik a Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) 26. cikkében rögzített és XXVIII. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való alapjogot, a VI. cikkében deklarált magán- és családi élet tiszteletben tartásához való alapjogot, azzal összefüggésben a XVI. cikkben a gyermekek kiemelt védelméhez és a szülők gyermekük nevelésének és jogainak biztosításához való alapjogát, továbbá a XV. cikkben deklarált egyenlő bánásmódhoz és hátrányos megkülönböztetés tilalmához fűződő alapjogot.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre természetesen nem terjed ki az ítéletek kvázi negyedfokú felülbírálatára, ahogyan a bizonyítási eljárás során alkalmazott mérlegelés felülmérlegelésére sem, azok ugyanis az alapeljárást lefolytató bíróságok kompetenciája. Azonban az eljárás lefolytatása és annak során a bizonyítási eljárás, valamint a bizonyítékok mérlegelése során sem sérülhetnek a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogok. A tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog sérelmét jelenti és ekként alapjogsérelem keretében a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik az az eset, ha az alapügyben eljáró bíróságok a mérlegelése súlyosan önkényes vagy méltánytalan, önkényesen kiragadott egyes bizonyítékokon, illetve tényállási elemeken alapszik. A Kúriai ítélet, valamint a másodfokú ítélet önkényesen mérlegelte a szakvéleményekben foglaltakat, illetve azzal szemben a felperes személyes nyilatkozatát, továbbá a gyerekek nyilatkozatát. A tisztességes eljáráshoz

való alapjog sérelmét eredményezi, hogy a Kúria és a másodfokú bíróság a szakértői vélemények felülmérlegelésével, annak tartalmának önkényes figyelmen kívül hagyásával túllépték a részükre nyitvaálló mérlegelési jogkört. Mindez továbbá Magyarország Alaptörvényének 26. cikkében foglalt, bíróságok jogszabályoknak megfelelő eljárására vonatkozó alkotmányos követelményét, így alapjogi garanciáját is megsértette, hiszen a Kúria és a másodfokú bíróság a jogszabály adta lehetőségeken túlterjeszkedve, a polgári perrendtartási törvény alapján kizárólagosan speciális szaktudással bíró szakértő által megválaszolható szakkérdésekben alkotott véleményt. Ezen alapjogi garancia pontosan az állami szervek, így jelen esetben a bíróságok e jogellenes túllépéseivel szemben biztosít alapjogi jogvédelmet. A tisztességes eljáráshoz való jog, valamint ezen alapjogi garancia sérelmét jelenti továbbá az is, ha az eljáró bíróságok jogszabályokkal ellentétes, nem egységes ítélezésének következtében a panaszos igazságszolgáltatásba vetett bizalma megrendül, a bírósághoz forduláshoz jogának gyakorlása keretében annak tényleges tartalma kiüresedik, hiszen a jogszabályokkal ellentétes, illetve nem egységes ítékezés miatt nem tudja, hogy jogérvényesítése során milyen jogalkalmazásra, döntéshozatalra számíthat. Ekként jelen panaszomon túl elvi jelentőséggel is bír a bíróságok jogszabályoknak megfelelő eljárásának 26. cikkben rögzített alkotmányos követelményének alkotmányossági vizsgálata.

Magyarország Alaptörvényének 26. cikkében foglalt, bíróságok jogszabályoknak megfelelő eljárására vonatkozó alkotmányos követelményét, így alapjogi garanciáját, valamint a XXVIII. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való alapjogot is megsértette a gyermekek közvetlen, bíróság általi személyes meghallgatása körében levezetett önkényes jogszabályértelmezés, amely tekintetében a Kúria és a másodfokú bíróság a jogszabály adta lehetőségeken túlterjeszkedve, a hivatkozott nemzetközi egyezmények tartalmát tévesen interpretálva és csonkítottan idézve jutott arra a következtetésre, hogy a gyermekek bíróság általi közvetlen meghallgatása nemzetközi egyezményen alapuló jogszabályi kötelezettség volna, továbbá arra a következtetésre, hogy jelen ügyben a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló, Hágában, az 1980. évi október 25. napján kelt egyezmény rendelkezése alkalmazható.

Szintén a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik a tisztességes eljáráshoz való jog körében annak vizsgálata, hogy az eljáró bíróságok a bizonyítási eljárás és mérlegelés során valamelyik félnek az ügygel kapcsolatban benyújtott észrevételeivel egyáltalán nem foglalkozik hivatkozás nélkül vagy arra hivatkozással, hogy az nem tartalmaz új ténybeli vagy jogi álláspontot. A Kúria a felülvizsgálati eljárás során – döntésének indoklása alapján – teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a [REDACTED] igazságügyi szakértő által készített szakértői véleményben foglaltakra vonatkozó érvelésemet, miként a pert megelőző hatósági eljárások során keletkezett, a gyermekekkel szembeni felperesi fizikai és pszichés bántalmazást rögzítő iratokat. Úgyszintén indoklás nélkül, teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a birtokvédelmi és ügyészégi iratokat, melyek bizonyítják, hogy felperes engem a lakásból – és így gyermekeim mellől – önhatalmúlag kizárt.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik továbbá annak alapjogi szempontú vizsgálata, hogy az eljáró bíróságok döntéshozataluk során eleget tettek-e a szakági

jogszabályok által részletszabályok szintjén előírt indoklási kötelezettségüknek, amely egyébiránt a jogorvoslathoz való jog tényleges biztosításának és érvényesülésének is alapja. Ezen kötelezettségek – amely a bíróságot, mint az állami igazságszolgáltatást kötik – szerves részét képezik a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjognak. A másodfokú bíróság ítéletének indoklása oly mértékben hiányos, hogy egyes megállapításainak ténybeli és jogalapja logikailag nem lekövethető, nem megismerhető, így azzal szembeni jogorvoslati lehetőség is lekorlátozódik. Mindezek megsértik a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alapjogomat.

A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata alapján is az indokolási kötelezettség hiányossága megalapozhat alkotmányjogi panaszt és eredményezheti bírói döntés megsemmisítését, mint például a 3330/2020. (VIII. 5.) ABH a Fővárosi Törvényszékkel szemben, 3294/2019. (XI. 18.) ABH a Kúriával szemben.

Az önmagában természetesen nem eredményezi Magyarország Alaptörvényének VI. cikkében deklarált magán- és családi élet tiszteletben tartásához való alapjogot, azzal összefüggésben a XVI. cikkben a gyermekek kiemelt védelméhez és a szülők gyermekük nevelésének és jogainak biztosításához való alapjogát, ha az eljáró bíróságok valamelyik szülőt feljogosítják a szülői felügyeleti jog gyakorlására. E cikkekben deklarált alapjogsérelmét jelenti azonban a Tisztelt Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján, ha e döntés meghozatala során az eljáró bíróságok a nyilvánvaló befolyásoltságot nem vették figyelembe, annak feltárása érdekében nem fogantatosították a szükséges eljárási cselekményeket vagy azokat a fent kifejtettek szerint súlyosan méltánytalanul, egyes elemeket önkényes kiemelve értékelték, jogkörület túllépve felülmérlegelték.

A szülői felügyeleti jog rendezése iránti perek eredményeként, azok természetéből fakadóan, a Magyarország Alaptörvényének VI. cikkében deklarált magán- és családi élet tiszteletben tartásához való alapjog korlátozására kerül sor valamelyik szülő tekintetében. Mindez önmagában még nem eredményezne alapjogsérelmét, hiszen ezen alapjog – más, konkuráló alapjogok biztosítása érdekében, törvényben foglalt eljárás és tartalmi előírások mentén, kellő indokoltság esetén, arányos mértékben – részlegesen korlátozható. A Tisztelt Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján azonban az ilyen típusú perekben a gyermekek érdekét mindenek elé - így akár a szülők érdekei elé is - kell helyezni, a kiskorú egészsége, személyiségfejlődése és erkölcsi védelme érdekében kell érvényesülnie. Ennek feltárása, és a keletkezett bizonyítékok alapján ezen elv alapján meghozott döntés elmaradása alapjogsérelmet eredményez, amely tekintetében a Tisztelt Alkotmánybíróság rendelkezik hatáskörrel. Továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a szülői felügyeleti jogra vonatkozó eljárások során a bíróságoknak ügyelniük kell ugyanakkor arra, hogy a gyermekelhelyezéssel kapcsolatos döntéseik ne alapuljanak valamiféle diszkrimináción. Ez nem jelenti azt, hogy a szülők közötti különbségeket a gyermek érdekében ne vehetnék figyelembe, azonban a határozat nem alapulhat önkényesen kiragadott szempontokon, ebben az esetben ugyanis a szülők egyenlő bánásmódhoz való alapjoga, illetve a hátrányos megkülönböztetés tilalma sérül, jelen esetben azon egyedi tulajdonságuk alapján, hogy az

eljáró bíróságok által hozott ideiglenes intézkedés alapján éppen melyik szülő lakik együtt a gyerekekkel.

III.

a) **Álláspontom szerint a panasszal megvizsgálni kért ítéletek – kérelmemben megjelölteken túl – az Alaptörvény alábbi cikkeit sértik:**

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

(5) A (4) bekezdés nem zárja ki valamely személy büntetőeljárás alá vonását és elítélését olyan cselekményért, amely elkövetése idején a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai szerint bűncselekmény volt.

(6) A jogorvoslat törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és nem ítéltető el olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más államban törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

26. cikk

(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tiszttségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

VI. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

XVI. cikk

(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.

b) Az Alaptörvény ellenesség alátámasztása érdekében az alábbi érveket adom elő:

b/1.)

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk és 26. cikk által deklarált alapjog sérelme

A tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezte az indokláshoz való bírósági kötelezettség, az azon alapuló jogorvoslati jog, valamint a bizonyítási eljárással és mérlegeléssel szembeni tisztességes eljárás követelményeinek megsértése az alábbiak szerint.

A fent kifejtett alapjogok érdemi sérelmét eredményezte és az eljárásra érdemi kihatása volt annak a körülménynek, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok és a rendelkezésre álló adatok mérlegelése során az ítéletének meghozatala során egyes elemeket a per adatai közül önkényesen kiemelve, azok kontextusának figyelembevétele nélkül állított érdemi döntésének alapjául, indoklás nélkül tulajdonítva azoknak kiemelt jelentőséget. A korábban leírtaknak megfelelően e körben természetesen nem a perbeli bizonyítékok kvázi negyedfokú bíróságként való felülértékelése tartozik a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörébe, hanem a mérlegelés súlyosan önkényes vagy méltánytalan voltából eredő alapjogsérelem orvoslása. A másodfokú bíróság önkényesen emelte a rendelkezésre álló bizonyítékok közül a gyermekek által, közvetlen, másodfokú bíróság általi meghallgatásuk során előadottakat, és értékelte azt kiemelt jelentőségűnek. E mérlegelési módjának nem, hogy objektív, de semmilyen indokát

nem adta. A panasszal érintett ítéletek kizárólag azt vizsgálták a gyermekek személyes meghallgatása tekintetében, hogy kifejezetten az adott meghallgatásra a felperes betanította, felkészítette-e a gyerekeket. A gyermekek befolyásoltságának tekintetében azonban kizárólag egy adott meghallgatás során adandó válaszok betanítása önmagában nem értékelhető és emelhető ki, a gyermekek befolyásoltságát teljes magatartásuk tekintetében szükséges vizsgálni. A gyermekek befolyásoltságára és az ellennevelésre vonatkozó bizonyítékok közül a másodfokú bíróság és a Kúria önkényesen emelte ki az adott, egyszeri meghallgatásra vonatkozó, kifejezetten az ott várható kérdésekre koncentráló befolyásolást. A másodfokú bíróság és a Kúria döntése a [REDACTED] által készített szakértői vélemény megállapításait teljes mértékben, indoklás nélkül figyelmen kívül hagyja, mérlegelése nem terjed ki a szakértői vélemény megállapításaira. Szintén önkényesen emelte ki és értelmezi a másodfokú ítélet azt a tényállási elemet, hogy a felperes ismeretlen tartalmú panaszával fegyelmi eljárást kezdeményezett a szakértővel szemben. Különösen súlyos és méltánytalan, hogy e körben az eljáró bíróságok indoklás nélkül figyelmen kívül hagyják és egyáltalán nem mérlegelik azt a tényt, hogy a fegyelmi eljárás során nem, hogy elmarasztaló döntés nem született, azonban az a másodfokú ítélet meghozatalakor folyamatban sem volt, illetve azt követően sem került lefolytatásra, ténylegesen el sem indult, ugyanis a felperes a fegyelmi eljárás illetékét külön hiánypótlásra vonatkozó felhívás ellenére sem róttá le. A felperes e magatartását és tényleges szándékának hiányát a panasszal érintett ítéletek indoklás nélkül meg sem említik, annak ellenére, hogy a fegyelmi eljárás ténye döntésük szempontjából relevanciával bírt. Tehát egy, a másodfokú bíróság és a Kúria által relevánsnak minősített ténykérdés tekintetében az eljáró bíróságok kizárólag egy elemet emeltek ki és vettek figyelembe mérlegelésük során, konkrétan azt, hogy a felperes fegyelmi eljárás megindítására panaszt terjesztett elő, azonban a további, tényleges körülményeket, így az eljárás megindulásának hiányát, vagy azt, hogy elmarasztalásra nem vezetett, teljes mértékben és indoklás nélkül figyelmen kívül hagyták. A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata alapján ez az eljárási mód a tisztességes eljárás szabályaiba ütközik. Továbbá ellentétes a Tisztelt Alkotmánybíróság által a 3068/2020. (III. 9.) AB határozatban rögzített azon elvvel, amely szerint „[50] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a bíróság a bizonyítás eredményét szabadon mérlegeli, és ez alapján hozza meg döntését. Ebbe a helyzetbe azonban rendes bíróságok csak akkor kerülhetnek, ha a rendelkezésre álló és felajánlott bizonyítási eszközöket nemcsak formálisan, hanem tartalmilag is figyelembe veszik, és azok eredményét a határozatuk meghozatala során fel is használják, döntéseiket ezzel megindokolják.” A mérlegelés során tehát annak tényleges, tartalmi szempontú eljárás módja felel meg kizárólag a tisztességes eljárás követelményének, a bizonyítékok kizárólag formai szempontú rögzítése ellentétes ezen alaptörvényi rendelkezéssel és alapjogsérelmet eredményez.

Ugyancsak önkényesen és a peradatokkal ellentétesen emeli ki és kifejezetten rögzítetten „hangsúlyosan” a terhemre értékeli a másodfokú bíróság ítélete azt, hogy a bíróság álláspontja szerint én „távoztam a családból” és csak a felperes kereseti kérelme miatt kívántam magam is a szülői felügyeleti jog gyakorlására való feljogosításomat kérni. „Hangsúlyosan és az alperes terhére kellett azonban azt értékelni, hogy az alperes a családból eltávozott, majd egy bizonyos idő eltelté után a gyermekeket gondozó felperes indította meg a pert, amely során az alperes először a házasság felbontását is ellenezte, s csak

később lépett fel azon igényével, hogy ő kívánja nevelni a két gyermeket. Az alperes tehát a felperesi bántalmazó magatartásra nem önállóan reagált, a gyermekeket nem akarta kimenteni a felperesi gondozásból, hanem csak a per alakulásához kapcsolódva terjesztett elő szülői felügyelet gyakorlásával kapcsolatos viszontkeresetet. [II. fokú ítélet, 14. oldal] A bíróság mérlegelése e körben önkényes és súlyosan méltánytalan, indoklás nélkül figyelmen kívül hagyja, hogy már a pert megelőzően a jeleztem a felperesi bántalmazás problémáját az illetékes pedagógiai szakszolgálat felé, nem is egy alkalommal, továbbá szintén a pert megelőző gyámhatósági eljárás során kérelmeztem, hogy a gyermekeket az én gondozásomba helyezték vissza a gyermekotthonból, ahova (az ellenem tett, utóbb valószínűleg bizonyult abúzzsal kapcsolatos feljelentés után) az ideiglenes elhelyezés következtében kerültek, valamint azt is, hogy a felperes büntetőjog területére tartozó és jogerős felperesi büntetőjogi elmarasztalást eredményező magatartásával engem az ingatlanból kizárt, visszajutásomat birtokvédelmi határozat ellenére is megakadályozta. Ez az eljárás mód a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata alapján tisztességes eljárás szabályaiba ütközik, továbbá a rendelkezésre álló bizonyítékok érdemi vizsgálatának elmaradása szintén alapjogsérelmet alapoz meg. A Kúria részben helyesbítette a másodfokú ítéletönkéntesen kiemelt, téves ténymegállapítását azzal, hogy nem a gyermekeim elhagyásának szándékával távoztam. Azonban a Kúria döntése szintén önkényesen, a rendelkezésre álló bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával, kiemelve kezeli azt, hogy a felperes magatartásának eredményeként fizikailag a felperes tartózkodott egy ingatlanban a gyermekekkel, ugyanis ennek kiemelt jelentőséget tulajdonít mérlegelése során. M megjegyzi a panasszal érintett kúriai döntés, hogy tényszerűen mégis a felperes anya gondozásában „hagytam” a gyermekeimet. Minthogy azonban sem a családból, sem a lakásból nem „távoztam”, hanem - a fentebb említett jogerős birtokvédelmi határozat alapján minden kétséget kizáróan – felperes kizárt a lakásból és gyermekeim mellől, ekként a Kúria tényállítása is téves, önkényesen kiemelet részleten alapul, mert gyermekeimet sem így sem másként nem „hagytam” felperesre. Ez az eljárás mód megsérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogomat. Hangsúlyozom, hogy az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja a tényállás helyességét, azonban az ahhoz vezető utat, a rendelkezésre álló bizonyítékok önkényes, indokolás nélküli figyelmen kívül hagyását – a tisztességes eljáráshoz való jog kapcsán - igen.

b/2.)

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk és 26. cikk által deklarált alapjog sérelme

A tisztességes eljáráshoz való alapjog, valamint a bírósági eljárás jogszabályokon alapulásának, a jogszabályok jogszerű és az alaptörvénnyel összhangban való alkalmazásához való alkotmányos kötelezettsége alkotmányos garanciát jelent az igazságszolgáltatáshoz fordulóknak számára abban a tekintetben, hogy jogaikat és jogos érdekeiket a jogszabályi rendelkezéseknek és az egységes joggyakorlatnak megfelelően bírálja el az eljáró bíróság. A bíróságot tehát Magyarország Alaptörvényének 26. cikke szerint a jogszabályok kötik, kizárólag az azokban rögzített mérlegelési- és hatáskörben, a jogszabályok tényleges tartalma szerint járhat el. Ennek elmaradása vagy sérelme egyben a tisztességes eljáráshoz való jog alapjogsérelmét eredményezi. Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése szerint az ember

sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az Állam elsőrendű kötelezettsége. Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait. A VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. A 26. cikk és 28. cikk szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. A panasszal érintett másodfokú ítélet, valamint kúriai döntés jelen alkotmányos követelmények megsértésével, a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével hivatkoztak a gyermekek közvetlen bíróság általi meghallgatásának elengedhetetlen szükségességére, illetve mérlegelték felül a jogszabály alapján kizárólag szaktudással rendelkező személy által megválaszolható szakkérdéseket tartalmazó kirendelt igazságügyi pszichológiai szakvéleményt, továbbá hivatkoztak a jelen ügyben a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelésének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló, Hágában, az 1980. évi október 25. napján kelt egyezmény alkalmazhatóságára.

A gyermekek meghallgatása körében a másodfokú ítélet, valamint a kúriai döntés az alábbiakat rögzítette. „[34] *A szülői felügyelet gyakorlása tárgyában az elsőfokú bíróság nem folytatta le a teljes körű bizonyítást, a gyermekek bíróság általi, közvetlen meghallgatását nem lehetett mellőzni. Ez a hasonló tárgyú perekben nem csak a Ptk. 4:171. § (4) bekezdés alkalmazásánál lehet indokolt. Az 1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett, a gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: New York-i Egyezmény) 12. cikke egyértelműen kimondja: az ítélőképessége birtokában lévő gyermek számára biztosítani kell azt a jogot, hogy minden őt érintő kérdésben szabadon kinyilváníthassa a véleményét, amit a korának és az érettségi fokának megfelelően figyelembe kell venni. A jelen esetben a bíróságnak különös súllyal kellett vizsgálnia a gyermekek véleményének befolyásoltságát. A bizonyítás kiegészítését szükségessé tette az is, hogy az alperes nem kellően tájékozott a gyermekek kötődését illetően, továbbá az alperes által a szakértő rendelkezésére bocsátott dokumentumok befogadása miatt sérült a szakvélemény teljes körű objektivitásának látszata. A kirendelt igazságügyi szakértővel szemben fegyelmi eljárás van folyamatban.*

„[65] *A másodfokú bíróság iratszerű, okszerű indokát adta a Ptk. 4:171. § (4) bekezdésével kapcsolatos kiegészítő bizonyítás – a gyermekek közvetlen meghallgatása – elrendelésének, a közvetett meghallgatás mellőzésének. A Kúria maradéktalanul egyetértett a másodfokú bíróság álláspontjával abban a kérdésben is: a tizennegyedik életévét betöltött gyermek bíróság általi meghallgatása nem mellőzhető, ha az általa választott nevelési környezetet illetően bármilyen, a döntése ellen ható peradat merült fel.*”

A panasszal érintett bírósági döntések azonban tévesen hivatkoznak a 1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett, a gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény 12. cikkére, sőt azt kifejezetten hiányosan idézik. A hivatkozott cikk ugyanis a magyar polgári perrendtartással összhangban kifejezetten több eljárásmodot tartalmazó,

vagylagos rendelkezést tartalmaz, azaz azok közül egyik módszer alkalmazásával írja elő a gyermek vizsgálatát, meghallgatását.

„New York-i Egyezmény, 12. cikk

1. Az Egyezményben részes államok az ítélőképessége birtokában lévő gyermek számára biztosítják azt a jogot, hogy minden őt érdeklő kérdésben szabadon kinyilváníthassa véleményét, a gyermek véleményét, figyelemmel korára és érettségi fokára, kellően tekintetbe kell venni.

2. Ebből a célból nevezetesen lehetőséget kell adni a gyermeknek arra, hogy bármely olyan bírói vagy közigazgatási eljárásban, amelyben érdekelt, közvetlenül vagy képviselője, illetőleg arra alkalmas szerv útján, a hazai jogszabályokban foglalt eljárási szabályoknak megfelelően meghallgassák.”

A hivatkozott New York-i egyezmény 12. cikk (2) bekezdése szerint ugyanis a gyermekek meghallgatását a közvetlenül vagy képviselője, illetőleg arra alkalmas szerv útján, a hazai jogszabályokban foglalt eljárási szabályoknak kell elvégezni. Ezt foglalja magában az Egyezmény, nem pedig azt, hogy a gyermekek közvetlen meghallgatása „nem mellőzhető”. Ennek megfelelően a Ptk. 4:171. § (4) bekezdése szakértő vagy közvetlen bíróság előtti meghallgatást ír elő. Az Egyezményen alapuló *hazai törvény* tehát nem ír elő kötelező meghallgatási módot, hanem lehetővé teszi, hogy a gyermekek meghallgatásának módját a bíróság döntse el: szakértő útján vagy közvetlenül. Tekintettel arra, hogy a nevelési alkalmasság, valamint az ellennevelés kérdésköre kifejezetten pszichológiai szakkérdés, így a szakértő kirendelése ez esetekben nem mellőzhető, amely vizsgálat során a gyermekek egyezménykonform módon történő meghallgatása meg is valósult jelen esetben is. A másodfokú ítélet, valamint a kúriai döntés túlterjeszkedett a jogszabály által biztosított lehetőségen és a jogszabályt megváltoztatva olyan, téves tartalommal értelmezte, amely alapjogsérelemhez vezetett. A jogszabály bíróság általi megváltoztatása, jogellenes értelmezése és alkalmazása a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét idézi elő azáltal is, hogy az érintettek igazságszolgáltatásba vetett bizalma megdőlt, hiszen immáron nem lehetnek bizonyosak abban, hogy az alkotmányos garancia – törvények szerinti eljárás – ténylegesen érvényesül. Nyomatékosan hangsúlyozom, hogy a panasszal támadott határozatok nem azért alkotmányosértőek, mert jogszabályt sértettek vagy azt helytelenül értelmezték hanem azért, mert az megszegték a bíróságok Alaptörvényben rögzített, törvénynek való alávetettségének előírását, ekként sértették a tisztességes eljáráshoz való jogomat.

A Kúria jogosulatlan törvényalkotói magatartását kérelmemben részletesen leírtam a I. fejezetben, a 4. oldalon. Itt kiegészítem azzal, hogy ez a magatartás az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint is alaptörvényt sértő. Hivatkozom a 1/2020. (V. 15.) AB határozatra, amelyben bírói kezdeményezésre az Alkotmánybíróság jogosulatlan jogalkotás miatt megsemmisítette a Kúria jogegységi határozatát:

[65] A Kúria a BJE rendelkező részében foglalt megállapítását nem a Btk. 2. § (2)–(3) bekezdéseiben foglalt kivételszabályokból vezette le, arra a kivételszabályok tartalma alapján lehetősége sem lett volna. A Kúria a BJE rendelkező részében foglalt megállapítással lényegében egy új kivételszabályt, vagyis jogot alkotott, amellyel a Btk. 2. § (1) bekezdése szerinti főszabály alkalmazását az összbüntetéssel összefüggő egyes esetekben kizárta.

[66] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a BJE meghozatalakor a Kúria túllépte a jogegység biztosítására vonatkozó alaptörvényi felhatalmazás kereteit, és elvonta a törvényhozói hatalmi ág jogkörét, ami az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésének a sérelmét eredményezte.

Hivatkozom továbbá 21/2019. (VI. 26.) AB határozatra, melyben az Alkotmánybíróság hasonló esetben megsemmisítette a kúria döntését:

[37] 2. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Ennek érdekében vizsgálja, hogy a rendes bíróság döntésében alkalmazott jogértelmezés megfelel-e az Alaptörvény 28. cikkében megfogalmazott szabályoknak, vagyis hogy az eljáró bíróság, jelen esetben a Kúria tanácsa a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte-e, abból a feltételezésből kiindulva, hogy a jogszabályok a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

[39] (...) Arra pedig az Alkotmánybíróság többször felhívta már a Kúria – és ezen belül a végzést hozó tanács – figyelmét, hogy a Ve.-t nem egészítheti ki, mert **a bírói függetlenség nem terjed ki a jogszabályok megváltoztatására.**

A másodfokú ítélet és a kúriai döntés a tisztességes eljáráshoz való alapjog, valamint jogszabályok szerinti eljáráshoz fűződő alkotmányossági garancia megsértésével, a részükre nyitvaálló mérlegelési jogkört túllépve értékelte felül a kirendelt igazságügyi szakértői véleményt, annak ellenére, hogy a jogszabály alapján a szakvélemény tartalmát képező szakkérdésben speciális szaktudással rendelkező személy által készített szakértői vélemény kötelező. A másodfokú ítélet és a kúriai döntés a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata alapján is alapjogsértő, tekintettel arra, hogy az eljáró bíróságok a szakértői véleményben szereplő szakkérdésben, jogszabályon alapuló mérlegelési korlátjukat túllépve, felülmérlegelték a szakértői vélemény tartalmát, ezzel eljáró bíróságok megsértették a törvénynek való alávetettség alkotmányos kívánalmát, ebből adódóan megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogomat.

A másodfokú ítélet és a kúriai döntés tévesen, a 26. cikk és 28. cikk szerinti alkotmányossági garancia megsértésével hivatkozik a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló, Hágában, az 1980. évi október 25. napján kelt egyezményre, az ugyanis jelen ügyben nem alkalmazható, annak jelen ügyre vonatkozó rendelkezései nincsenek. Ezáltal sérül a tisztességes eljáráshoz való alapjogom, mert lényeges kérdésben, a gyermekek meghallgatása során eljáró bíróságok megsértették a törvénynek való alávetettség alkotmányos előírását.

b/3.)

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk és 26. cikk által deklarált alapjog sérelme

A tisztességes eljáráshoz való alapjog része a bírósági döntések indokának megismeréséhez, valamint a jogorvoslathoz fűződő jog. E jog egyben terhet ró az államra akként, hogy a bíróságok számára tényleges, tartalmi és mindenre kiterjedő, részletes indoklási kötelezettséget ír elő. A II. fokú bíróság többek között azzal indokolta a gyermekek meghallgatásának szükségességét, hogy álláspontja szerint nem vagyok tájékozott a gyermekek kötődését érintő kérdésekben. Ezt a tényállást a tájékoztatatlanságról azonban a II. fokú bíróság semmilyen bizonyítékkal, peradattal, indoklással nem támasztotta alá, annak ellenére, hogy a rPp. 221.§ alapján még mérlegelési jogkörében eljárva is köteles indokolni a megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével. Azonban sem indoklás, sem bizonyíték nem található a II. fokú bíróság ítéletében arra a tényállásra vonatkozólag, hogy én ne lennék tájékozott a gyermekek kötődésében. Szintén nem tettek eleget indoklási kötelezettségüknek a panasszal érintett ítéletek a szakértői vélemények tartalmának felülbírálata, illetve azok indoklás nélküli mellőzése, a fegyelmi eljárás relevanciája, a szakértői vélemény aggályossága, illetve aggályosság esetén a szakvélemény kiegészítésének mellőzése, a felperes általi fizikai erőszak és ellennevelő magatartás mérlegelés során történő háttérbe szorítása, illetve az én állítólagos szakértővel szembeni „nyomuláson” tekintetében. E körben nem tért ki a panasszal érintett ítélet arra sem, hogy ezen iratátadás miként lépte volna túl az exploráció során tett személyes nyilatkozat határait, tekintettel arra, hogy tényszerűen nem is lépte át.

Az indoklás hiányossága a tisztességes eljáráshoz való jog további sérelmét eredményezi, ugyanis a jogorvoslati jog gyakorlásának lényeges eleme, kvázi feltétele, hogy a döntés indokai mind a fél, mind a felülbírálati szerv számára megismerhetők legyenek. A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indokolásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy az érintett megfelelő módon élhessen jogorvoslati jogával. E körben figyelmet érdemel, hogy a jogszabályok alapján a másodfokú döntéssel szemben (tekintettel az elsőfokú ítélet megváltoztatására) felülvizsgálat iránti kérelem előterjesztésére volt lehetőség, így a másodfokú bíróság részéről sem merülhetett fel, hogy a további jogorvoslat hiányára tekintette kevésbé részletes indoklásra volna lehetőség a tisztességes eljáráshoz való alapjog égisze alatt.

A felülvizsgálati kérelmemben kifejtettem a [REDACTED] által készített szakértői vélemény hiányos, csonka idézésével, hivatkozásával kapcsolatos jogi és ténybeli érvelésemet a per érdemi kérdése tükrében. A kúrai döntés ezen érvelésemet teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, arra vonatkozóan sem érdemi megállapítást, sem pedig cáfolatot nem tartalmaz, noha a gyermekek személyiségfejlődésének megállapított felperesi veszélyeztetettsége nyilvánvalóan hangsúlyos és nem mellékes kérdés a szülői felügyelet megállapítása körében. A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezi, ha az eljáró bíróság valamelyik félnek az ügygel kapcsolatban benyújtott észrevételeivel egyáltalán nem foglalkozik hivatkozás nélkül vagy arra hivatkozással, hogy az nem tartalmaz új ténybeli vagy jogi álláspontot. Jelen esetben továbbá a másodfokú ítélettel szembeni érvelés vonatkozásában mellőzte a kúrai ítélet bármely megállapítás megtételét, azaz még arra sem hivatkozhatna az eljáró bíróság – ha egyébként az

nem volna alapjogsértő – hogy az nem tartalmazna új érvet.

b/4.)

Magyarország Alaptörvénye VI. cikk, valamint azzal összefüggésben a XVI. cikk által deklarált alapjogok sérelme

A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a magán-és családi élet védelméhez való jog sérelmét jelenti, ha a gyermek tényleges érdekeinek vizsgálata nélkül, a szakértői kompetenciába tartozó kérdések szakértő általi vizsgálatának mellőzősével vagy annak figyelmen kívül hagyásával dönt a bíróság a szülői felügyeleti jog tárgyában. Jelen esetben az alapjogsérelem oka, hogy a panasszal érintett ítéletek megfelelő indoklás nélkül figyelmen kívül hagyták a gyermekek súlyos befolyásoltágának tényét és a felperes fizikai, valamint mentális bántalmazó magatartását, annak ellenére, hogy azt több szakértői vélemény is kifejezetten kimutatta, rögzítette. Az eljáró bíróság ezen alapjog tekintetében tevőleges kötelezettséggel rendelkezik arra, hogy az alapjog érvényesülését biztosítsák, annak sérelmét megakadályozzák vagy elhárítsák. A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a bíróságoknak a gyermek valódi érdekeit kellett volna szem előtt tartaniuk, és meg kellett volna bizonyosodniuk a szülők és a gyermek valódi viszonyáról. A gyermekek érdekeinek előtérbe helyezésével nem összeegyeztethető az, hogy a pszichológus szakértői vélemény alapján a gyermeknevelésre alkalmatlan kategóriába eső szülő gondozásába kerüljenek a gyermekek, mindösszesen azért, mert az ezen szülő által befolyásolt gyermekek ekként nyilatkoznak.

Az eljáró bíróságok gyermekvédelmi kötelezettsége szintén jogszabályon, konkrétan a Gyvt. 17. § (1) bekezdésén alapul. A jogszabály nem megfelelő alkalmazása a magán-és családi élethez való alapjog sérelmét, illetve a gyermekek védelemhez való alaptörvényi jogsérelmét idézte elő azáltal, hogy az én szülői jogaim korlátozásra kerültek, míg a gyermekek azon szülő gondozásába kerültek, aki nevelési képesség tekintetében az alkalmatlan kategóriába tartozik, és bizonyítottan fizikailag bántalmazta huzamosabb ideig a gyermekeket, illetve saját édesapjuk ellen nevelte és közvetlen befolyásolta őket.

Az alapjog korlátozása kizárólag törvény által meghatározott eljárásban, szükségesség és arányosság elvének mentén, másik alapjog biztosítása érdekében lehetséges. Jelen esetben a korlátozásra e követelmények megsértésével került sor, így az alapjog korlátozás – a szülői felügyeleti jogom korlátozása, valamint a gyermekek gondozásának általam történő korlátozása – alaptörvény ellenes, ezáltal alapjogsértő.

b/5.)

Magyarország Alaptörvénye VI. és XV. cikk által deklarált alapjog sérelme

Noha az egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalma alapjogi védelemben részesülő,

mindenki megillető jog, jelen eljárásban azonban a kúrai ítéletben mégis velem szemben hátrányos jogalkalmazásra került sor. Az ellennevelés kapcsán, a kúrai döntés szerint ugyanis „A bíróságoknak ugyanakkor azt kellett vizsgálniuk: ez olyan mértékű-e, amely kizárja a szülői felügyelet felperes általi gyakorolásának lehetőségét”. Egyrészt a Kúria ítélete nem hivatkozik jogszabályra, amely e követelményt előírja, ekként elmulasztotta indokolási kötelezettségét, mert a rPp. 221. § (1) bekezdése szerint meg kell jelölni az alkalmazott jogszabályt. Másrészt ahhoz, hogy a gyermekek felügyeleti jogát én kapjam meg, szükséges feltételként állítja, hogy felperes anya oldalán kizáró körülmény kell legyen. Ez a többletfeltétel és kívánalom nyilvánvalóan egyoldalú előnyt biztosított felperes számára. A kúriai döntés alapján ugyanis az én feljogosításomra akkor kerülhetett volna sor, ha a felperes szülői felügyeleti jogának gyakorlása objektíve kizárt. E jogértelmezés azonban ellentétes a szülői felügyeleti jog rendezésének jogszabályi előírásaival, amelyet kérelmemben részletesen leírtam. A peres felek, illetve férfiak és nők egyenjogúságából adódik ugyanis, hogy ők a szülői felügyelet kérdésében is egyenlőek (XV. cikk (1) és (3)). A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata pedig kifejezetten elvárásként támasztja az ilyen perekben, hogy az eljáró hatóságoknak ügyelniük kell arra, hogy a gyermekelhelyezéssel kapcsolatos döntéseik ne alapuljanak valamiféle diszkrimináción, az ugyanis sérti a családi élethez fűződő alapjogot (VI. cikk) és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát is.

A gyermekek felügyeleti jogával az alkalmasabb szülőt kell feljogosítani, nem feltétel bármelyik szülő kifejezett alkalmatlansága. E körben hivatkozom a fentebb citált 21/2019. (VI. 26.) AB határozatra, amely elvi éllel mondja ki, hogy a **bírói függetlenség nem terjed ki a jogszabályok megváltoztatására.**

A jogértelmezés a rendesbíróságok feladata, azonban a jogalkalmazás nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel, új jogszabályokat, kötelező magatartási szabályokat, kivételeket rendesbíróság nem alkothat, jogszabályt nem változtathat meg. Jelen esetben a bíróság jogalkalmazása nem volt összhangban az Alaptörvénnyel, mert a jogszabály megváltoztatásával, illetve új magatartási szabály alkotásával felperes oldalán jogtalan előnyt keletkeztetett, és ez az, ami megalapozza panaszomat és az Alkotmánybíróság hatáskörét e kérdésben.

Hivatkozom továbbá a fentebb citált 1/2020. (V. 15.) AB határozat, amely szerint a Kúria hasonló esetben új kivételszabállyal jogot alkotott, ezzel elvonta a törvényhozói hatalmi ág jogkörét, ekként az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését megsértette.

b/6.)

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk és 26. cikk által deklarált alapjog sérelme

Kérelmem I. fejezetében leírtakat kiegészítem a következőkkel. A másodfokú bíróság felülbírálatának alapjául az elsőfokú döntés „részbeni okszerűtlenségét” jelölte meg, azonban tényállítását semmilyen indoklással nem támasztotta alá, nem fejtette ki, hogy mely rész és miért okszerűtlen. Ekként megsértette tisztességes eljáráshoz való jogomat (XXVIII. cikk), mert rám nézve hátrányos következménnyel, érdemi döntésre ható kérdésben indokolási

kötelezettségét elmulasztotta. A bíróság a 26. cikk értelmében a törvény alá van vetve. Törvény szerinti indokolási kötelezettsége megkívánta volna, hogy e lényeges kérdésben állítását a Pp. 221. §-nak megfelelően indokolja. Hivatkozom a fentebb citált 3330/2020. (VIII. 5.) és 3294/2019. (XI. 18.) AB határozatokra, melyekben a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata szerint is a megfelelő indokolási kötelezettség megalapozza a panaszt és a döntés megsemmisítésére ad lehetőséget.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk és 26. cikk által deklarált alapjog sérelme

Kérelmem VI., a SOTE szakvéleményről szóló fejezetét kiegészítem az alábbiakkal:

A XIV. cikk helyett az Alaptörvény XXVIII. cikkét jelölöm meg sértett cikként. Tisztességes eljáráshoz való jogomat eljáró bíróságok megsértették akként, hogy az rPp. 221. §-ban rögzített indokolási kötelezettségüket nem teljesítették. A tisztességes eljáráshoz szükséges törvény szerinti indokolási kötelezettség ugyanis az Alaptörvény 26. cikkén, a törvénynek való alávetettségen alapul, amely az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint megfelel a törvényben előírt (rPp. 221. §) indokolási kötelezettség teljesítésével.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk és 26. cikk által deklarált alapjog sérelme

Kérelmem VIII. fejezetét kiegészítem az alábbiakkal:

A hivatkozott XIV. cikk helyett sértett cikként az Alaptörvény XXVIII. cikkét jelölöm meg.

A másodfokú bíróság jogkörén túlterjeszkedve mérlegelési körébe vonta a gyermekek direkt befolyásoltságának vizsgálatát, kellő kompetencia és jogszabályi felhatalmazás nélkül lényegében felülmérlegelte mindkét szakvéleményt. *A másodfokú bíróság igen gondosan mérlegelte azt a körülményt is, amit az alperes állított: felkészített, erőteljesen befolyásolt gyermeki nyilatkozatokról van szó, a gyermekek jó ideje a felperes igen erős befolyása alatt állnak, az ő álláspontját közvetítik. A bíróság figyelemmel volt továbbá a gyermekeket korábban vizsgáló szakértők megállapításaira is, melyek felvetik a felperes által az alperes elleni nevelést, elidegenítő szülői magatartást.* [II. fokú ítélet, 12. oldal] Azonban a másodfokú bíróság az Alaptörvény 26. cikke alapján a törvénynek van alávetve, amely alkotmányos elvárást megsértett, ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jog is. Jogos állampolgári elvárás ugyanis, hogy az igazságszolgáltatás szereplői a jogszabályoknak megfelelően járjanak el, különösen akkor, ha gyermekek sorsáról kell dönteni. A befolyásoltság kérdésében nem csak a jogszabályi felhatalmazás hiányzott, hanem a bíróság megfelelő képzettség hiányában kompetenciával sem rendelkezett e kérdés megválaszolására. Hangsúlyozom, hogy a gyermekek meghallgatása, az szakértők által megállapított befolyásoltságuk megfelelő értékelése a másodfokú eljárás leglényegesebb, érdemi döntésre közvetlenül ható eleme, ekként a bíróság eljárása kirívóan sértette a tisztességes eljáráshoz való jogot, egyúttal gyermeki jogokat is sértett. Nem jogszabályértelmezési kérdésről van szó. Az első fokú bíróság ítéletében leírta, hogy a gyermekek bántalmazása vagy direkt befolyásolásának vizsgálata a 31/2008. (XII. 31.) IRM rendelet alapján szakkérdés. A

másodfokú bíróság nem állíthatja, hogy nem olvasta el az elsőfokú ítéletet. A másodfokú bíróság tehát nem félreértelmezte a jogszabályt, hanem indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta. Ezzel az ügy leglényegesebb, központi, érdemi döntésre közvetlenül ható kérdésében kirívóan sértette a tisztességes eljáráshoz való jogot és az Alaptörvény 26. cikkét. Ugyanis a másodfokú bíróság lényegében kivonta magát a jogszabály hatálya alól. Azonban a másodfokú bíróság még ennél is tovább ment. E jogsértést felhasználta arra, hogy a gyermekeket ítélőképességük birtokában lévőeknek állítsa. Nyilvánvaló ugyanis, hogy a közvetlenül befolyásolt gyermekek nem nyilatkozhatnak önállóan és befolyásmentesen.

Mindaz, ami a másodfokú eljárás során a gyermekek meghallgatása körül történt, a legteljesebb mértékben sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot. Előzők mellett utalok a New York-i Egyezmény csonkított értelmezésére, a Hágai Egyezmény indokolatlan alkalmazására, a [REDACTED] szakvélemény csonkított idézésére és elhallgatására, a SOTE szakvélemény ignorálására és végül a mindezekkel kapcsolatban elmaradt jogorvoslatra.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk és 26. cikk által deklarált alapjog sérelme

Kérelmem IX. fejezetét kiegészítem az alábbiakkal:

A hivatkozott XIV. cikk helyett sértett cikként az Alaptörvény XXVIII. cikkét jelölöm meg.

IV. Záró rész

Jogi képviselőm meghatalmazását csatolom.

Nyilatkozom, hogy az általam korábban előterjesztetteket fenntartom és kérem azokat jelen kiegészítéssel egységesen kezelni.

Nyilatkozom, hogy a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Nyilatkozom, hogy személyes érintettségem fennáll, hiszen az eljárásban peres félként vettem részt.

Nyilatkozom, hogy az ügyben eljárás nincs folyamatban.

Az eljárás az Abtv. 54. § (1) bekezdés alapján illetékmentes.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy tekintettel a panaszolt határozatokban előforduló hiányosságok logikai egymásra épülésére, az Alkotmánybíróság gyakorlatával ellentétben panaszom mindegyik fejezetét a kiegészítéssel együtt elbírálni szíveskedjen.

Budapest, 2021. március 3.

Tisztelettel:

panaszos

Képv.:

A handwritten signature in blue ink, consisting of several stylized, overlapping loops and lines.

dr. Fenyvesi Ádám ügyvéd